

245/2017. (VIII. 29.) Korm. rendelet

a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelveiről szóló, 2011. május 25-én módosított C(2000)96/FINAL tanácsi határozatának kihirdetéséről és az OECD Multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelvek alapján a Magyar Nemzeti Kapcsolattartó Pont létrehozásáról

2017.09.13

1

245/2017. (VIII. 29.) Korm. rendelet

a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelveiről szóló, 2011. május 25-én módosított C(2000)96/FINAL tanácsi határozatának kihirdetéséről és az OECD Multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelvek alapján a Magyar Nemzeti Kapcsolattartó Pont létrehozásáról

A Kormány az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

I. FEJEZET

A GAZDASÁGI EGYÜTTMŰKÖDÉSI ÉS FEJLESZTÉSI SZERVEZET MULTINACIONÁLIS VÁLLALATOKRA VONATKOZÓ IRÁNYELVEIRŐL SZÓLÓ, 2011. MÁJUS 25-ÉN MÓDOSÍTOTT C(2000)96/FINAL TANÁCSI HATÁROZAT KIHIRDETÉSE

1. § A Kormány a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (a továbbiakban: OECD) tagságából eredő kötelezettségének eleget téve az OECD Multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelveiről szóló, 2011. május 25-én módosított C(2000)96/FINAL tanácsi határozatát (a továbbiakban: Határozat) és az annak szerves részét képező eljárási iránymutatást és magyarázatot e rendelettel kihirdeti.

2. § A Határozat és az annak szerves részét képező eljárási iránymutatás és magyarázat hiteles angol nyelvű szövege és hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

”

Decision of the Council on the OECD Guidelines for Multinational Enterprises

27 June 2000 – C(2000)96/FINAL

Amended on 25 May 2011 – C/MIN(2011)11/FINAL

THE COUNCIL,

HAVING REGARD to the Convention on the Organisation for Economic Co-operation and Development of 14th December 1960;

HAVING REGARD to the OECD Declaration on International Investment and Multinational Enterprises (the „Declaration”), in which the Governments of adhering countries („adhering countries”) jointly recommend to multinational enterprises operating in or from their territories the observance of Guidelines for Multinational Enterprises (the „Guidelines”);

RECOGNISING that, since operations of multinational enterprises extend throughout the world, international co-operation on issues relating to the Declaration should extend to all countries;

HAVING REGARD to the Terms of Reference of the Investment Committee, in particular with respect to its responsibilities for the Declaration [C(84)171(Final), renewed in C/M(95)21];

CONSIDERING the Report on the First Review of the 1976 Declaration [C(79)102(Final)], the Report on the Second Review of the Declaration [C/MIN(84)5(Final)], the Report on the 1991 Review of the Declaration [DAFFE/IME(91)23], and the Report on the 2000 Review of the Guidelines [C(2000)96];

HAVING REGARD to the Second Revised Decision of the Council of June 1984 [C(84)90], amended June 1991 [C/MIN(91)7/ANN1] and repealed on 27 June 2000 [C(2000)96/FINAL];

CONSIDERING it desirable to enhance procedures by which consultations may take place on matters covered by these Guidelines and to promote the effectiveness of the Guidelines;

On the proposal of the Investment Committee;

DECIDES:

I. National Contact Points

1. Adhering countries shall set up National Contact Points to further the effectiveness of the Guidelines by undertaking promotional activities, handling enquiries and contributing to the resolution of issues that arise relating to the implementation of the Guidelines in specific instances, taking account of the attached procedural guidance. The business community, worker organisations, other non-governmental organisations and other interested parties shall be informed of the availability of such facilities.
2. National Contact Points in different countries shall co-operate if such need arises, on any matter related to the Guidelines relevant to their activities. As a general procedure, discussions at the national level should be initiated before contacts with other National Contact Points are undertaken.
3. National Contact Points shall meet regularly to share experiences and report to the Investment Committee.
4. Adhering countries shall make available human and financial resources to their National Contact Points so that they can effectively fulfil their responsibilities, taking into account internal budget priorities and practices.

II. The Investment Committee

1. The Investment Committee („the Committee”) shall periodically or at the request of an adhering country hold exchanges of views on matters covered by the Guidelines and the experience gained in their application.
2. The Committee shall periodically invite the Business and Industry Advisory Committee to the OECD (BIAC), and the Trade Union Advisory Committee to the OECD (TUAC) (the „advisory bodies”), OECD Watch, as well as other international partners to express their views on matters covered by the Guidelines. In addition, exchanges of views with them on these matters may be held at their request.
3. The Committee shall engage with non-adhering countries on matters covered by the Guidelines in order to promote responsible business conduct worldwide in accordance with the Guidelines and to create a level playing field. It shall also strive to co-operate with non-adhering countries that have a special interest in the Guidelines and in promoting their principles and standards.
4. The Committee shall be responsible for clarification of the Guidelines. Parties involved in a specific instance that gave rise to a request for clarification will be given the opportunity to express their views either orally or in writing. The Committee shall not reach conclusions on the conduct of individual enterprises.
5. The Committee shall hold exchanges of views on the activities of National Contact Points with a view to enhancing the effectiveness of the Guidelines and fostering functional equivalence of National Contact Points.
6. In fulfilling its responsibilities for the effective functioning of the Guidelines, the Committee shall take due account of the attached procedural guidance.
7. The Committee shall periodically report to the Council on matters covered by the Guidelines. In its reports, the Committee shall take account of reports by National Contact Points and the views expressed by the advisory bodies, OECD Watch, other international partners and non-adhering countries as appropriate.
8. The Committee shall, in co-operation with National Contact Points, pursue a proactive agenda that promotes the effective observance by enterprises of the principles and standards contained in the Guidelines. It shall, in particular, seek opportunities to collaborate with the advisory bodies, OECD Watch, other international partners and other stakeholders in order to encourage the positive contributions that multinational enterprises can make, in the context of the Guidelines, to economic, environmental and social progress with a view to achieving sustainable development, and to help them identify and respond to risks of adverse impacts associated with particular products, regions, sectors or industries.

III. Review of the Decision

This Decision shall be periodically reviewed. The Committee shall make proposals for this purpose.

PROCEDURAL GUIDANCE

I. National Contact Points

The role of National Contact Points (NCPs) is to further the effectiveness of the Guidelines. NCPs will operate in accordance with core criteria of visibility, accessibility, transparency and accountability to further the objective of functional equivalence.

A. Institutional Arrangements

Consistent with the objective of functional equivalence and furthering the effectiveness of the Guidelines, adhering countries have flexibility in organising their NCPs, seeking the active support of social partners, including the business community, worker organisations, other non-governmental organisations, and other interested parties.

Accordingly, the National Contact Points:

1. Will be composed and organised such that they provide an effective basis for dealing with the broad range of issues covered by the Guidelines and enable the NCP to operate in an impartial manner while maintaining an adequate level of accountability to the adhering government.
2. Can use different forms of organisation to meet this objective. An NCP can consist of senior representatives from one or more Ministries, may be a senior government official or a government office headed by a senior official, be an interagency group, or one that contains independent experts. Representatives of the business community, worker organisations and other non-governmental organisations may also be included.
3. Will develop and maintain relations with representatives of the business community, worker organisations and other interested parties that are able to contribute to the effective functioning of the Guidelines.

B. Information and Promotion

The National Contact Point will:

1. Make the Guidelines known and available by appropriate means, including through on-line information, and in national languages. Prospective investors (inward and outward) should be informed about the Guidelines, as appropriate.
2. Raise awareness of the Guidelines and their implementation procedures, including through co-operation, as appropriate, with the business community, worker organisations, other non-governmental organisations, and the interested public.
3. Respond to enquiries about the Guidelines from:
 - a) Other National Contact Points;
 - b) The business community, worker organisations, other non-governmental organisations and the public; and
 - c) Governments of non-adhering countries.

C. Implementation in Specific Instances

The National Contact Point will contribute to the resolution of the issues that arise relating to implementation of the Guidelines in specific instances in a manner that is impartial, predictable, equitable and compatible with the principles and standards of the Guidelines. The NCP will offer a forum for discussion and assist the business community, worker organisations, other non-governmental organisations, and other interested parties concerned to deal with the issues raised in an efficient and timely manner and in accordance with applicable law. In providing this assistance, the NCP will:

1. Make an initial assessment of whether the issues raised merit further examination and respond to the parties involved.
2. Where the issues raised merit further examination, offer good offices to help the parties involved to resolve the issues. For this purpose, the NCP will consult with these parties and where relevant:
 - a) Seek advice from relevant authorities, and/or representatives of the business community, worker organisations, other non-governmental organisations, and relevant experts;
 - b) Consult the NCP in the other country or countries concerned;
 - c) Seek the guidance of the Committee if it has doubt about the interpretation of the Guidelines in particular circumstances;
 - d) Offer, and with the agreement of the parties involved, facilitate access to consensual and non-adversarial means, such as conciliation or mediation, to assist the parties in dealing with the issues.
3. At the conclusion of the procedures and after consultation with the parties involved, make the results of the procedures publicly available, taking into account the need to protect sensitive business and other stakeholder information, by issuing:
 - a) A statement when the NCP decides that the issues raised do not merit further consideration. The statement should at a minimum describe the issues raised and the reasons for the NCP's decision.
 - b) A report when the parties have reached agreement on the issues raised. The report should at a minimum describe the issues raised, the procedures the NCP initiated in assisting the parties and when agreement was reached. Information on the content of the agreement will only be included insofar as the parties involved agree thereto.
 - c) A statement when no agreement is reached or when a party is unwilling to participate in the procedures. This statement should at a minimum describe the issues raised, the reasons why the NCP decided that the issues raised merit further examination and the procedures the NCP initiated in assisting the parties. The NCP will make recommendations on the implementation of the Guidelines as appropriate, which should be included in the statement. Where appropriate, the statement could also include the reasons that agreement could not be reached.

The NCP will notify the results of its specific instance procedures to the Committee in a timely manner.

4. In order to facilitate resolution of the issues raised, take appropriate steps to protect sensitive business and other information and the interests of other stakeholders involved in the specific instance. While the procedures under paragraph 2 are underway, confidentiality of the proceedings will be maintained. At the conclusion of the procedures, if the parties involved have not agreed on a resolution of the issues raised, they are free to communicate about and discuss these issues. However, information and views provided during the proceedings by another party involved will remain confidential, unless that other party agrees to their disclosure or this would be contrary to the provisions of national law.
5. If issues arise in non-adhering countries, take steps to develop an understanding of the issues involved, and follow these procedures where relevant and practicable.

D. Reporting

1. Each NCP will report annually to the Committee.
2. Reports should contain information on the nature and results of the activities of the NCP, including implementation activities in specific instances.

II. Investment Committee

1. The Committee will consider requests from NCPs for assistance in carrying out their activities, including in the event of doubt about the interpretation of the Guidelines in particular circumstances.
2. The Committee will, with a view to enhancing the effectiveness of the Guidelines and to fostering the functional equivalence of NCPs:
 - a) Consider the reports of NCPs.
 - b) Consider a substantiated submission by an adhering country, an advisory body or OECD Watch on whether an NCP is fulfilling its responsibilities with regard to its handling of specific instances.
 - c) Consider issuing a clarification where an adhering country, an advisory body or OECD Watch makes a substantiated submission on whether an NCP has correctly interpreted the Guidelines in specific instances.
 - d) Make recommendations, as necessary, to improve the functioning of NCPs and the effective implementation of the Guidelines.
 - e) Co-operate with international partners.
 - f) Engage with interested non-adhering countries on matters covered by the Guidelines and their implementation.
3. The Committee may seek and consider advice from experts on any matters covered by the Guidelines. For this purpose, the Committee will decide on suitable procedures.
4. The Committee will discharge its responsibilities in an efficient and timely manner.

5. In discharging its responsibilities, the Committee will be assisted by the OECD Secretariat, which, under the overall guidance of the Investment Committee, and subject to the Organisation's Programme of Work and Budget, will:
 - a) serve as a central point of information for NCPs that have questions on the promotion and implementation of the Guidelines;
 - b) collect and make publicly available relevant information on recent trends and emerging practices with regard to the promotional activities of NCPs and the implementation of the Guidelines in specific instances. The Secretariat will develop unified reporting formats to support the establishment and maintenance of an up-to-date database on specific instances and conduct regular analysis of these specific instances;
 - c) facilitate peer learning activities, including voluntary peer evaluations, as well as capacity building and training, in particular for NCPs of new adhering countries, on the implementation procedures of the Guidelines such as promotion and the facilitation of conciliation and mediation;
 - d) facilitate co-operation between NCPs where appropriate; and
 - e) promote the Guidelines in relevant international forums and meetings and provide support to NCPs and the Committee in their efforts to raise awareness of the Guidelines among non-adhering countries."

COMMENTARY ON THE IMPLEMENTATION PROCEDURES OF THE OECD GUIDELINES FOR MULTINATIONAL ENTERPRISES

1. The Council Decision represents the commitment of adhering countries to further the implementation of the recommendations contained in the text of the Guidelines. Procedural guidance for both NCPs and the Investment Committee is attached to the Council Decision.
2. The Council Decision sets out key adhering country responsibilities for the Guidelines with respect to NCPs, summarised as follows:
 - Setting up NCPs (which will take account of the procedural guidance attached to the Decision), and informing interested parties of the availability of Guidelines-related facilities.
 - Making available necessary human and financial resources.
 - Enabling NCPs in different countries to co-operate with each other as necessary.
 - Enabling NCPs to meet regularly and report to the Committee.
3. The Council Decision also establishes the Committee's responsibilities for the Guidelines, including:
 - Organising exchanges of views on matters relating to the Guidelines.
 - Issuing clarifications as necessary.
 - Holding exchanges of views on the activities of NCPs.
 - Reporting to the OECD Council on the Guidelines.
4. The Investment Committee is the OECD body responsible for overseeing the functioning of the Guidelines. This responsibility applies not only to the Guidelines, but to all elements of the Declaration (National Treatment Instrument, and the instruments on International Investment Incentives and Disincentives, and Conflicting Requirements). The Committee seeks to ensure that each element in the Declaration is respected and understood, and that they all complement and operate in harmony with each other.
5. Reflecting the increasing relevance of responsible business conduct to countries outside the OECD, the Decision provides for engagement and co-operation with non-adhering countries on matters covered by the Guidelines. This provision allows the Committee to arrange special meetings with interested non-adhering countries to promote understanding of the standards and principles contained in the Guidelines and of their implementation procedures. Subject to relevant OECD procedures, the Committee may also associate them with special activities or projects on responsible business conduct, including by inviting them to its meetings and to the Corporate Responsibility Roundtables.
6. In its pursuit of a proactive agenda, the Committee will co-operate with NCPs and seek opportunities to collaborate with the advisory bodies, OECD Watch, and other international partners. Further guidance for NCPs in this respect is provided in paragraph 18.

I. Commentary on the Procedural Guidance for NCPs

7. National Contact Points have an important role in enhancing the profile and effectiveness of the Guidelines. While it is enterprises that are responsible for observing the Guidelines in their day-to-day behaviour, governments can contribute to improving the effectiveness of the implementation procedures. To this end, they have agreed that better guidance for the conduct and activities of NCPs is warranted, including through regular meetings and Committee oversight.
8. Many of the functions in the Procedural Guidance of the Decision are not new, but reflect experience and recommendations developed over the years. By making them explicit the expected functioning of the implementation mechanisms of the Guidelines is made more transparent. All functions are now outlined in four parts of the Procedural Guidance pertaining to NCPs: institutional arrangements, information and promotion, implementation in specific instances, and reporting.
9. These four parts are preceded by an introductory paragraph that sets out the basic purpose of NCPs, together with core criteria to promote the concept of „functional equivalence“. Since governments are accorded flexibility in the way they organise NCPs, NCPs should function in a visible, accessible, transparent, and accountable manner. These criteria will guide NCPs in carrying out their activities and will also assist the Committee in discussing the conduct of NCPs.

Core Criteria for Functional Equivalence in the Activities of NCPs

Visibility. In conformity with the Decision, adhering governments agree to nominate NCPs, and also to inform the business community, worker organisations and other interested parties, including NGOs, about the availability of facilities associated with NCPs in the implementation of the Guidelines. Governments are expected to publish information about their NCPs and to take an active role in promoting the Guidelines, which could include hosting seminars and meetings on the instrument. These events could be arranged in cooperation with business, labour, NGOs, and other interested parties, though not necessarily with all groups on each occasion.

Accessibility. Easy access to NCPs is important to their effective functioning. This includes facilitating access by business, labour, NGOs, and other members of the public. Electronic communications can also assist in this regard. NCPs would respond to all legitimate requests for information, and also undertake to deal with specific issues raised by parties concerned in an efficient and timely manner.

Transparency. Transparency is an important criterion with respect to its contribution to the accountability of the NCP and in gaining the confidence of the general public. Thus, as a general principle, the activities of the NCP will be transparent. Nonetheless when the NCP offers its „good offices“ in implementing the Guidelines in specific instances, it will be in the interests of their effectiveness to take appropriate steps to establish confidentiality of the proceedings. Outcomes will be transparent unless preserving confidentiality is in the best interests of effective implementation of the Guidelines.

Accountability. A more active role with respect to enhancing the profile of the Guidelines – and their potential to aid in the management of difficult issues between enterprises and the societies in which they operate – will also put the activities of NCPs in the public eye. Nationally, parliaments could have a role to play. Annual reports and regular meetings of NCPs will provide an opportunity to share experiences and encourage „best practices“ with respect to NCPs. The Committee will also hold exchanges of views, where experiences would be exchanged and the effectiveness of the activities of NCPs could be assessed.

Institutional Arrangements

10. NCP leadership should be such that it retains the confidence of social partners and other stakeholders, and fosters the public profile of the Guidelines.
11. Regardless of the structure Governments have chosen for their NCP, they can also establish multi-stakeholder advisory or oversight bodies to assist NCPs in their tasks.
12. NCPs, whatever their composition, are expected to develop and maintain relations with representatives of the business community, worker organisations, other non-governmental organisations, and other interested parties.

Information and Promotion

13. The NCP functions associated with information and promotion are fundamentally important to enhancing the profile of the Guidelines.
14. NCPs are required to make the Guidelines better known and available online and by other appropriate means, including in national languages. English and French language versions will be available from the OECD, and website links to the Guidelines website are

- encouraged. As appropriate, NCPs will also provide prospective investors, both inward and outward, with information about the Guidelines.
15. NCPs should provide information on the procedures that parties should follow when raising or responding to a specific instance. It should include advice on the information that is necessary to raise a specific instance, the requirements for parties participating in specific instances, including confidentiality, and the processes and indicative timeframes that will be followed by the NCP.
 16. In their efforts to raise awareness of the Guidelines, NCPs will co-operate with a wide variety of organisations and individuals, including, as appropriate, the business community, worker organisations, other non-governmental organisations, and other interested parties. Such organisations have a strong stake in the promotion of the Guidelines and their institutional networks provide opportunities for promotion that, if used for this purpose, will greatly enhance the efforts of NCPs in this regard.
 17. Another basic activity expected of NCPs is responding to legitimate enquiries. Three groups have been singled out for attention in this regard: i) other NCPs (reflecting a provision in the Decision); ii) the business community, worker organisations, other non-governmental organisations and the public; and iii) governments of non-adhering countries.

Proactive Agenda

18. In accordance with the Investment Committee's proactive agenda, NCPs should maintain regular contact, including meetings, with social partners and other stakeholders in order to:
 - a) consider new developments and emerging practices concerning responsible business conduct;
 - b) support the positive contributions enterprises can make to economic, social and environmental progress;
 - c) participate where appropriate in collaborative initiatives to identify and respond to risks of adverse impacts associated with particular products, regions, sectors or industries.

Peer Learning

19. In addition to contributing to the Committee's work to enhance the effectiveness of the Guidelines, NCPs will engage in joint peer learning activities. In particular, they are encouraged to engage in horizontal, thematic peer reviews and voluntary NCP peer evaluations. Such peer learning can be carried out through meetings at the OECD or through direct co-operation between NCPs.

Implementation in Specific Instances

20. When issues arise relating to implementation of the Guidelines in specific instances, the NCP is expected to help resolve them. This section of the Procedural Guidance provides guidance to NCPs on how to handle specific instances.
21. The effectiveness of the specific instances procedure depends on good faith behaviour of all parties involved in the procedures. Good faith behaviour in this context means responding in a timely fashion, maintaining confidentiality where appropriate, refraining from misrepresenting the process and from threatening or taking reprisals against parties involved in the procedure, and genuinely engaging in the procedures with a view to finding a solution to the issues raised in accordance with the Guidelines.

Guiding Principles for Specific Instances

22. Consistent with the core criteria for functional equivalence in their activities NCPs should deal with specific instances in a manner that is:
 - Impartial.* NCPs should ensure impartiality in the resolution of specific instances.
 - Predictable.* NCPs should ensure predictability by providing clear and publicly available information on their role in the resolution of specific instances, including the provision of good offices, the stages of the specific instance process including indicative timeframes, and the potential role they can play in monitoring the implementation of agreements reached between the parties.
 - Equitable.* NCPs should ensure that the parties can engage in the process on fair and equitable terms, for example by providing reasonable access to sources of information relevant to the procedure.
 - Compatible with the Guidelines.* NCPs should operate in accordance with the principles and standards contained in the Guidelines.

Coordination between NCPs in Specific Instances

23. Generally, issues will be dealt with by the NCP of the country in which the issues have arisen. Among adhering countries, such issues will first be discussed on the national level and, where appropriate, pursued at the bilateral level. The NCP of the host country should consult with the NCP of the home country in its efforts to assist the parties in resolving the issues. The NCP of the home country should strive to provide appropriate assistance in a timely manner when requested by the NCP of the host country.
24. When issues arise from an enterprise's activity that takes place in several adhering countries or from the activity of a group of enterprises organised as consortium, joint venture or other similar form, based in different adhering countries, the NCPs involved should consult with a view to agreeing on which NCP will take the lead in assisting the parties. The NCPs can seek assistance from the Chair of the Investment Committee in arriving at such agreement. The lead NCP should consult with the other NCPs, which should provide appropriate assistance when requested by the lead NCP. If the parties fail to reach an agreement, the lead NCP should make a final decision in consultation with the other NCPs.

Initial Assessment

25. In making an initial assessment of whether the issue raised merits further examination, the NCP will need to determine whether the issue is bona fide and relevant to the implementation of the Guidelines. In this context, the NCP will take into account:
 - the identity of the party concerned and its interest in the matter.
 - whether the issue is material and substantiated.
 - whether there seems to be a link between the enterprise's activities and the issue raised in the specific instance.
 - the relevance of applicable law and procedures, including court rulings.
 - how similar issues have been, or are being, treated in other domestic or international proceedings.
 - whether the consideration of the specific issue would contribute to the purposes and effectiveness of the Guidelines.
26. When assessing the significance for the specific instance procedure of other domestic or international proceedings addressing similar issues in parallel, NCPs should not decide that issues do not merit further consideration solely because parallel proceedings have been conducted, are under way or are available to the parties concerned. NCPs should evaluate whether an offer of good offices could make a positive contribution to the resolution of the issues raised and would not create serious prejudice for either of the parties involved in these other proceedings or cause a contempt of court situation. In making such an evaluation, NCPs could take into account practice among other NCPs and, where appropriate, consult with the institutions in which the parallel proceeding is being or could be conducted. Parties should also assist NCPs in their consideration of these matters by providing relevant information on the parallel proceedings.
27. Following its initial assessment, the NCP will respond to the parties concerned. If the NCP decides that the issue does not merit further consideration, it will inform the parties of the reasons for its decision.

Providing Assistance to the Parties

28. Where the issues raised merit further consideration, the NCP would discuss the issue further with parties involved and offer „good offices” in an effort to contribute informally to the resolution of issues. Where relevant, NCPs will follow the procedures set out in paragraph C-2a) through C-2d). This could include seeking the advice of relevant authorities, as well as representatives of the business community, labour organisations, other non-governmental organisations, and experts. Consultations with NCPs in other countries, or seeking guidance on issues related to the interpretation of the Guidelines may also help to resolve the issue.
29. As part of making available good offices, and where relevant to the issues at hand, NCPs will offer, or facilitate access to, consensual and non-adversarial procedures, such as conciliation or mediation, to assist in dealing with the issues at hand. In common with accepted practices on conciliation and mediation procedures, these procedures would be used only upon agreement of the parties concerned and their commitment to participate in good faith during the procedure.
30. When offering their good offices, NCPs may take steps to protect the identity of the parties involved where there are strong reasons to believe that the disclosure of this information would be detrimental to one or more of the parties. This could include circumstances where there may be a need to withhold the identity of a party or parties from the enterprise involved.

Conclusion of the Procedures

31. NCPs are expected to always make the results of a specific instance publicly available in accordance with paragraphs C-3 and C-4 of the Procedural Guidance.
32. When the NCP, after having carried out its initial assessment, decides that the issues raised in the specific instance do not merit further consideration, it will make a statement publicly available after consultations with the parties involved and taking into account the need to preserve the confidentiality of sensitive business and other information. If the NCP believes that, based on the results of its initial assessment, it would be unfair to publicly identify a party in a statement on its decision, it may draft the statement so as to protect the identity of the party.
33. The NCP may also make publicly available its decision that the issues raised merit further examination and its offer of good offices to the parties involved.
34. If the parties involved reach agreement on the issues raised, the parties should address in their agreement how and to what extent the content of the agreement is to be made publicly available. The NCP, in consultation with the parties, will make publicly available a report with the results of the proceedings. The parties may also agree to seek the assistance of the NCP in following-up on the implementation of the agreement and the NCP may do so on terms agreed between the parties and the NCP.
35. If the parties involved fail to reach agreement on the issues raised or if the NCP finds that one or more of the parties to the specific instance is unwilling to engage or to participate in good faith, the NCP will issue a statement, and make recommendations as appropriate, on the implementation of the Guidelines. This procedure makes it clear that an NCP will issue a statement, even when it feels that a specific recommendation is not called for. The statement should identify the parties concerned, the issues involved, the date on which the issues were raised with the NCP, any recommendations by the NCP, and any observations the NCP deems appropriate to include on the reasons why the proceedings did not produce an agreement.
36. The NCP should provide an opportunity for the parties to comment on a draft statement. However, the statement is that of the NCP and it is within the NCP's discretion to decide whether to change the draft statement in response to comments from the parties. If the NCP makes recommendations to the parties, it may be appropriate under specific circumstances for the NCP to follow-up with the parties on their response to these recommendations. If the NCP deems it appropriate to follow-up on its recommendations, the timeframe for doing so should be addressed in the statement of the NCP.
37. Statements and reports on the results of the proceedings made publicly available by the NCPs could be relevant to the administration of government programmes and policies. In order to foster policy coherence, NCPs are encouraged to inform these government agencies of their statements and reports when they are known by the NCP to be relevant to a specific agency's policies and programmes. This provision does not change the voluntary nature of the Guidelines.

Transparency and Confidentiality

38. Transparency is recognised as a general principle for the conduct of NCPs in their dealings with the public (see paragraph 9 in „Core Criteria” section, above). However, paragraph C-4 of the Procedural Guidance recognises that there are specific circumstances where confidentiality is important. The NCP will take appropriate steps to protect sensitive business information. Equally, other information, such as the identity of individuals involved in the procedures, should be kept confidential in the interests of the effective implementation of the Guidelines. It is understood that proceedings include the facts and arguments brought forward by the parties. Nonetheless, it remains important to strike a balance between transparency and confidentiality in order to build confidence in the Guidelines procedures and to promote their effective implementation. Thus, while paragraph C-4 broadly outlines that the proceedings associated with implementation will normally be confidential, the results will normally be transparent.

Issues Arising in Non-Adhering Countries

39. As noted in paragraph 2 of the Concepts and Principles chapter, enterprises are encouraged to observe the Guidelines wherever they operate, taking into account the particular circumstances of each host country.
 - In the event that Guidelines-related issues arise in a non-adhering country, home NCPs will take steps to develop an understanding of the issues involved. While it may not always be practicable to obtain access to all pertinent information, or to bring all the parties involved together, the NCP may still be in a position to pursue enquiries and engage in other fact finding activities. Examples of such steps could include contacting the management of the enterprise in the home country, and, as appropriate, embassies and government officials in the non-adhering country.
 - Conflicts with host country laws, regulations, rules and policies may make effective implementation of the Guidelines in specific instances more difficult than in adhering countries. As noted in the commentary to the General Policies chapter, while the Guidelines extend beyond the law in many cases, they should not and are not intended to place an enterprise in a situation where it faces conflicting requirements.
 - The parties involved will have to be advised of the limitations inherent in implementing the Guidelines in non-adhering countries.
 - Issues relating to the Guidelines in non-adhering countries could also be discussed at NCP meetings with a view to building expertise in handling issues arising in non-adhering countries.

Indicative Timeframe

40. The specific instance procedure comprises three different stages:
 1. *Initial assessment and decision whether to offer good offices to assist the parties:* NCPs should seek to conclude an initial assessment within three months, although additional time might be needed in order to collect information necessary for an informed decision.
 2. *Assistance to the parties in their efforts to resolve the issues raised:* If an NCP decides to offer its good offices, it should strive to facilitate the resolution of the issues in a timely manner. Recognising that progress through good offices, including mediation and conciliation, ultimately depends upon the parties involved, the NCP should, after consultation with the parties, establish a reasonable timeframe for the discussion between the parties to resolve the issues raised. If they fail to reach an agreement within this timeframe, the NCP should consult with the parties on the value of continuing its assistance to the parties; if the NCP comes to the conclusion that the continuation of the procedure is not likely to be productive, it should conclude the process and proceed to prepare a statement.
 3. *Conclusion of the procedures:* The NCP should issue its statement or report within three months after the conclusion of the procedure.
41. As a general principle, NCPs should strive to conclude the procedure within 12 months from receipt of the specific instance. It is recognised that this timeframe may need to be extended if circumstances warrant it, such as when the issues arise in a non-adhering country.

Reporting to the Investment Committee

42. Reporting would be an important responsibility of NCPs that would also help to build up a knowledge base and core competencies in furthering the effectiveness of the Guidelines. In this light, NCPs will report to the Investment Committee in order to include in the Annual Report on the OECD Guidelines information on all specific instances that have been initiated by parties, including those that are in the process of an initial assessment, those for which offers of good offices have been extended and discussions are in progress, and those in which the NCP has decided not to extend an offer of good offices after an initial assessment. In reporting on implementation activities in specific instances, NCPs will comply with transparency and confidentiality considerations as set out in paragraph C-4.

II. Commentary on the Procedural Guidance for the Investment Committee

43. The Procedural Guidance to the Council Decision provides additional guidance to the Committee in carrying out its responsibilities, including:
 - Discharging its responsibilities in an efficient and timely manner.
 - Considering requests from NCPs for assistance.
 - Holding exchanges of views on the activities of NCPs.
 - Providing for the possibility of seeking advice from international partners and experts.
44. The non-binding nature of the Guidelines precludes the Committee from acting as a judicial or quasi-judicial body. Nor should the findings and statements made by the NCP (other than interpretations of the Guidelines) be questioned by a referral to the Committee. The provision that the Committee shall not reach conclusions on the conduct of individual enterprises has been maintained in the Decision itself.

45. The Committee will consider requests from NCPs for assistance, including in the event of doubt about the interpretation of the Guidelines in particular circumstances. This paragraph reflects paragraph C-2c) of the Procedural Guidance to the Council Decision pertaining to NCPs, where NCPs are invited to seek the guidance of the Committee if they have doubt about the interpretation of the Guidelines in these circumstances.
46. When discussing NCP activities, the Committee may make recommendations, as necessary, to improve their functioning, including with respect to the effective implementation of the Guidelines.
47. A substantiated submission by an adhering country, an advisory body or OECD Watch that an NCP was not fulfilling its procedural responsibilities in the implementation of the Guidelines in specific instances will also be considered by the Committee. This complements provisions in the section of the Procedural Guidance pertaining to NCPs reporting on their activities.
48. Clarifications of the meaning of the Guidelines at the multilateral level would remain a key responsibility of the Committee to ensure that the meaning of the Guidelines would not vary from country to country. A substantiated submission by an adhering country, an advisory body or OECD Watch with respect to whether an NCP interpretation of the Guidelines is consistent with Committee interpretations will also be considered.
49. In order to engage with non-adhering countries on matters covered by the Guidelines, the Committee may invite interested non-adhering countries to its meetings, annual Roundtables on Corporate Responsibility, and meetings relating to specific projects on responsible business conduct.
50. Finally, the Committee may wish to call on experts to address and report on broader issues (for example, child labour or human rights) or individual issues, or to improve the effectiveness of procedures. For this purpose, the Committee could call on OECD in-house expertise, international organisations, the advisory bodies, non-governmental organisations, academics and others. It is understood that this will not become a panel to settle individual issues.”

„Tanácsi határozat az OECD Multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelveiről

C/MIN(2011)11/FINAL (2011. május 25.) által módosított

C(2000)96/FINAL (2000. június 27.)

A TANÁCS

TEKINTETTEL a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet 1960. december 14-i Konvenciójára;

TEKINTETTEL az OECD Nemzetközi beruházásokról és multinacionális vállalatokról szóló nyilatkozatára (a továbbiakban: Nyilatkozat), amelyben a részes országok kormányai (a továbbiakban: részes országok) közösen ajánlják a Multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelvek (továbbiakban: Irányelvek) betartását az országukban tevékenykedő vagy székhellyel rendelkező multinacionális vállalatokat illetően;

FELISMERVE, hogy a Nyilatkozattal kapcsolatos nemzetközi együttműködésnek minden országra ki kell terjednie, mivel a multinacionális vállalatok működése az egész világra kiterjed;

TEKINTETTEL a Beruházási Bizottság feladat-meghatározására, különösen a Nyilatkozattal [C/M(95)21-ben megújított C(84)171(Final)] kapcsolatos felelősségére;

FIGYELEMBE VÉVE az 1976. évi Nyilatkozat első felülvizsgálatáról szóló jelentést [C(79)102(Final)], a Nyilatkozat második felülvizsgálatáról szóló jelentést [C/MIN(84)5(Final)], a Nyilatkozat 1991. évi felülvizsgálatáról szóló jelentést [DAFFE/IME(91)23]), valamint az Irányelvek 2000. évi felülvizsgálatáról szóló jelentést [C(2000)96];

TEKINTETTEL a Tanács 1984. júniusi, második átdolgozott határozatára [C(84)90], amely 1991 júniusában módosításra [C/MIN(91)7/ANN1] és 2000. június 27-én visszavonásra [C(2000)96/FINAL] került;

KÍVÁNATOSNAK TARTVA azon eljárások fejlesztését, amelyek segítségével az Irányelvekben foglalt kérdésekről konzultációkra kerülhet sor, valamint az Irányelvek hatékonyságának előmozdítását;

A Beruházási Bizottság javaslata alapján

AZ ALÁBBI HATÁROZATOT HOZZA:

I. Nemzeti Kapcsolattartó Pontok

1. A részes országok Nemzeti Kapcsolattartó Pontokat hoznak létre, amelyek népszerűsítő tevékenységekkel, kérdések megválaszolásával és az Irányelvek alkalmazásával kapcsolatos panaszos esetek megoldásában való közreműködéssel növelik az Irányelvek hatékonyságát, figyelembe véve a mellékelt Eljárási iránymutatást. Ezekről a lehetőségekről tájékoztatják az üzleti szférát, a munkavállalói szervezeteket, az egyéb nem kormányzati szervezeteket és más érdekelt feleket.
2. Szükség esetén a különböző országok Nemzeti Kapcsolattartó Pontjai együttműködnek minden, az Irányelvekre vonatkozó és a tevékenységüket érintő ügyben. Általános eljárásként először nemzeti szinten kezdeményeznek megbeszélést, mielőtt más Nemzeti Kapcsolattartó Pontokkal felveszik a kapcsolatot.
3. A Nemzeti Kapcsolattartó Pontok rendszeresen találkoznak, hogy megosszák tapasztalataikat, valamint beszámoljanak a Beruházási Bizottságnak.
4. A részes országok – figyelembe véve a belső költségvetési prioritásokat és gyakorlatokat – biztosítják a Nemzeti Kapcsolattartó Pontok feladatainak hatékony ellátásához szükséges emberi és pénzügyi erőforrásokat.

II. A Beruházási Bizottság

1. A Beruházási Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) időszakonként vagy valamely részes ország kérésére eszmecsere-t folytat az Irányelvekben foglalt kérdésekről, valamint az alkalmazásuk során szerzett tapasztalatokról.
2. A Bizottság időszakonként meghívja az OECD Üzleti és Ipari Tanácsadó Bizottságát (a továbbiakban: BIAC), és az OECD Szakszervezeti Tanácsadó Bizottságát (a továbbiakban: TUAC) (együttesen: a tanácsadó testületek), az OECD Watch-ot valamint egyéb nemzetközi partnereket is, hogy kifejték nézeteiket az Irányelvekben foglalt kérdésekkel kapcsolatban. Emellett kérésükre eszmecsere is folytatható ezekről a témákról.
3. Az Irányelvekben foglalt kérdések terén a Bizottság kapcsolatot kezdeményez a nem részes országokkal, hogy – az Irányelvekkel összhangban – világszerte elősegítse a felelős üzleti magatartást és az egyenlő versenyfeltételek megteremtését. Továbbá együttműködésre törekszik azon nem részes országokkal, amelyek különös érdeklődést mutatnak az Irányelvek és az abban megfogalmazott alapelvek és normák iránt.
4. A Bizottság a felelős az Irányelvekben foglaltak pontosításáért. A pontosítást igénylő panaszos esetekben érintett felek lehetőséget kapnak arra, hogy véleményüket szóban vagy írásban kifejtse. A Bizottság nem hoz döntést egyes vállalatok magatartását illetően.
5. A Bizottság eszmecsere-t folytat a Nemzeti Kapcsolattartó Pontok tevékenységéről, hogy növelje az Irányelvek hatékonyságát, és előmozdítsa a Nemzeti Kapcsolattartó Pontok közötti funkcionális egyenértékűséget.
6. A Bizottság az Irányelvek hatékony működésére vonatkozó felelősségének teljesítése során kellő mértékben figyelembe veszi a mellékelt Eljárási iránymutatást.
7. A Bizottság időszakonként beszámol a Tanácsnak az Irányelvekben foglalt kérdésekről. Beszámolóiban számot ad a Nemzeti Kapcsolattartó Pontok beszámolóiról és adott esetben a tanácsadó testületek, az OECD Watch, valamint egyéb nemzetközi partnerek és a nem részes országok észrevételeiről.
8. A Bizottság a Nemzeti Kapcsolattartó Pontokkal együttműködve proaktív programot követ, amely segíti a vállalatokat az Irányelvekben foglalt alapelvek és normák hatékony betartásában. Különösen keresi az együttműködés lehetőségét a tanácsadó testületekkel, az OECD Watch-csal, egyéb nemzetközi partnerekkel és más érdekelt felekkel, hogy ösztönözze a multinacionális vállalatokat, hogy az Irányelvek alapján és a fenntartható fejlődés érdekében pozitívan járuljanak hozzá a gazdasági, környezeti és társadalmi fejlődéshez, továbbá hogy segítse a vállalatokat az egyes termékekkel, térségekkel, ágazatokkal és iparágakkal összefüggő káros hatások kockázatainak feltárásában és kezelésében.

III. A Határozat felülvizsgálata

Ez a Határozat időszakonként felülvizsgálatra kerül, amire a Bizottság tesz javaslatot.

Eljárási iránymutatás

I. Nemzeti Kapcsolattartó Pontok

A Nemzeti Kapcsolattartó Pontok (a továbbiakban: NKP-k) feladata az Irányelvek hatékonyságának növelése. Az NKP-k a funkcionális egyenértékűség céljából a láthatóság, elérhetőség, átláthatóság és elszámoltathatóság alapvető kritériumainak megfelelően működnek.

A. Intézményi keretek

A funkcionális egyenértékűség céljának megfelelően és az Irányelvek hatékonyságának növelésére, a részes országok rugalmasan alakíthatják ki a Nemzeti Kapcsolattartó Pontokat, törekedve a szociális partnerek aktív támogatásának elnyerésére, beleértve az üzleti szférát, a munkavállalói és egyéb nem kormányzati szervezeteket, továbbá más érdekelt feleket.

Eszerint a Nemzeti Kapcsolattartó Pont:

1. Összetétele és szervezete hatékony alapot teremt az Irányelvekkel kapcsolatos széles kérdéskör kezeléséhez, és lehetővé teszi az NKP pártatlan működését, miközben a részes kormány felé történő elszámoltathatóságát megfelelő szinten tartja.
2. E célkitűzés teljesítése érdekében különböző szervezeti formákat ölthet. Egy NKP állhat egy vagy több minisztérium magas beosztású képviselőiből, lehet vezető beosztású kormányzati tisztviselő vagy egy magas beosztású tisztviselő által irányított kormányzati hivatal, lehet intézményközi vagy független szakértőkből álló csoport. Bevonhatók az üzleti szféra, a munkavállalói és egyéb nem kormányzati szervezetek képviselői is.
3. Kapcsolatot épít és tart fenn az üzleti szféra, a munkavállalói szervezetek, valamint minden más olyan érdekelt fél képviselőivel, akik hozzá tudnak járulni az Irányelvek hatékony alkalmazásához.

B. Tájékoztatás és népszerűsítés

A Nemzeti Kapcsolattartó Pont:

1. Megfelelő eszközökkel ismertté és elérhetővé teszi az Irányelveket, ideértve az online és a nemzeti nyelveken történő tájékoztatást. Adott esetben információt nyújt az Irányelvekről a leendő – az országban befektetni szándékozó külföldi vagy a külföldön befektetni szándékozó hazai – befektetőknek.
2. Felhívja a figyelmet az Irányelvekre és azok alkalmazási eljárására, adott esetben együttműködve az üzleti szférával, a munkavállalói és egyéb nem kormányzati szervezetekkel, valamint más érdekeltekkel.
3. Válaszol
 - a) más Nemzeti Kapcsolattartó Pontok,
 - b) az üzleti szféra, a munkavállalói és egyéb nem kormányzati szervezetek és a nyilvánosság, valamint
 - c) a nem részes országok kormányainak

Irányelvekkel kapcsolatos kérdéseire.

C. Az Irányelvek alkalmazása panaszos esetekben

A Nemzeti Kapcsolattartó Pont pártatlanul, kiszámíthatóan, méltányosan és az Irányelvek alapelveivel és normáival összeegyeztethetően járul hozzá az Irányelvek alkalmazásával kapcsolatban felmerülő panaszos esetek megoldásához. A felmerülő problémák hatékony, időben történő és a vonatkozó jogszabályoknak megfelelő kezelése érdekében fórumot nyújt, és segíti az üzleti szférát, a munkavállalói és egyéb nem kormányzati szervezeteket, valamint más érdekelt feleket. E segítségnyújtás során az NKP:

1. Előzetesen értékeli, hogy a felmerülő problémák érdemesek-e további vizsgálatra, és válaszol az érintett feleknek.
2. Amennyiben a felmerülő problémák további vizsgálatra érdemesek, felajánlja jószolgálati segítségét az érintett feleknek azok megoldásához. Ennek érdekében az NKP konzultál a felekkel, és amennyiben szükséges:
 - a) Kikéri az illetékes hatóságok és/vagy az üzleti szféra, a munkavállalói és egyéb nem kormányzati szervezetek képviselőinek, valamint az illetékes szakértőknek a véleményét;
 - b) Konzultál más érintett ország vagy országok Nemzeti Kapcsolattartó Pontjával;
 - c) Útmutatást kér a Bizottságtól, ha az adott körülmények között kétségei merülnek fel az Irányelvek értelmezésével kapcsolatban;
 - d) A felek segítése érdekében a problémák rendezésére megegyezésen alapuló és peren kívüli eszközöket – mint a békéltetés vagy a közvetítés – kínál, és ezek alkalmazását segíti elő – az érintett felek beleegyezése esetén;
3. Az eljárások lezárását és az érintett felekkel történő egyeztetést követően – figyelembe véve az üzleti szempontú és más, az érintettekhez kapcsolódó érzékeny információk védelmének szükségességét – nyilvánosságra hozza az eljárások eredményét:
 - a) Nyilatkozatot bocsát ki, amennyiben úgy dönt, hogy a felmerült panasz nem érdemes további vizsgálatra. A nyilatkozat legalább a panasz leírását és az NKP döntésének indoklását tartalmazza;
 - b) Jelentést készít, ha a felek a felmerült kérdésekben egyezsége jutottak. A jelentés legalább a panasz leírását, az NKP által a felek segítségére kezdeményezett eljárást és a megállapodás időpontját tartalmazza. A megállapodás tartalmát csak akkor szükséges belefoglalni, amennyiben ehhez az érintett felek hozzájárulnak;
 - c) Nyilatkozatot bocsát ki, amennyiben a felek nem jutottak egyezsége, vagy valamelyik fél nem hajlandó részt venni az eljárásban. A nyilatkozat tartalmazza legalább: a felmerült panasz leírását, az indoklást, hogy miért tartotta az NKP a panaszt vizsgálatra érdemesnek, valamint a felek megsegítésére kezdeményezett NKP eljárást. Az NKP adott esetben ajánlást tesz az Irányelvek alkalmazására, amelyet szerepeltet a nyilatkozatban. Amennyiben szükséges, a nyilatkozat arra is kitérhet, miért nem jött létre megállapodás.

Az NKP idejében értesíti a Bizottságot panaszos eljárásának eredményéről.

4. A felmerült problémák megoldásának elősegítése érdekében megfelelő lépéseket tesz az üzleti szempontú és egyéb érzékeny információk, valamint a panaszos eset további érintettjei érdekeinek védelmére. A 2. pont szerinti eljárás ideje alatt az eljárás bizalmasan kezelendő. Amennyiben az érintett felek az eljárás lezárásáig a felmerült problémák megoldásáról nem jutottak egyezsége, azokat szabadon kommunikálhatják és megvitathatják. Ugyanakkor az eljárás során valamely más érintett fél által rendelkezésre bocsátott információ vagy vélemény bizalmas marad, kivéve, ha a másik fél beleegyezik annak nyilvánosságra hozatalába, vagy az ellentétes lenne a nemzeti jog előírásaival.
5. Amennyiben a panasz nem részes országban merül fel, lépéseket tesz a szóban forgó probléma megértésére, és amennyiben releváns és megvalósítható, ezen eljárásnak megfelelően jár el.

D. Beszámolás

1. Minden NKP évente készít beszámolót a Bizottság számára.
2. A beszámoló tartalmazza az NKP tevékenységének jellegéről és annak eredményeiről szóló információkat, ideértve a panaszos eljárások lefolytatását is.

II. A Beruházási Bizottság

1. A Bizottság megvizsgálja az NKP-ktől érkező, tevékenységükkel összefüggő segítségnyújtásra vonatkozó kéréseket, ideértve az Irányelvek adott körülmények közötti értelmezése közben felmerülő kétségeket is.
2. A Bizottság az Irányelvek hatékonyságának növelése és az NKP-k funkcionális egyenértékűségének előmozdítása érdekében:
 - a) Megvizsgálja az NKP-k beszámolóit;
 - b) Vizsgálja, hogy a részes ország, a tanácsadó testület vagy az OECD Watch beadványa megalapozott-e valamely NKP kötelezettségeinek teljesítését illetően a panaszos eset kezelésében;
 - c) Mérlegeli pontosítás kibocsátását az Irányelvek panaszos eset során történő, NKP általi értelmezésének helyességét illetően, ha azzal kapcsolatban részes ország, tanácsadó testület vagy az OECD Watch megalapozott beadványt nyújt be;
 - d) Szükség esetén ajánlásokat tesz az NKP-k működésének javítása és az Irányelvek hatékony alkalmazása érdekében;
 - e) Együttműködik nemzetközi partnerekkel;
 - f) Kapcsolatot kezdeményez az érdekelt, nem részes országokkal az Irányelvekben foglalt kérdésekről és azok alkalmazásáról.
3. A Bizottság az Irányelvekben foglalt bármely kérdéssel kapcsolatban kérhet és mérlegelhet szakértői véleményt. Ennek érdekében a megfelelő eljárásról a Bizottság dönt.
4. A Bizottság a kötelezettségeit hatékonyan és időben teljesíti.
5. A Bizottságot kötelezettségei teljesítése során az OECD Titkárság segíti, amely a Beruházási Bizottság általános irányítása alatt, valamint a Szervezet munkaprogramjának és költségvetésének megfelelően:

- a) Központi információs pontként szolgál az NKP-k számára, ha kérdésük merül fel az Irányelvek népszerűsítésével és alkalmazásával kapcsolatban;
- b) Összegyűjti és közzé teszi az NKP-k népszerűsítő tevékenységére és az Irányelvek panaszos esetekben történő alkalmazására vonatkozó legújabb trendekről és kialakuló gyakorlatokról szóló információkat. A Titkárság egységes beszámoló-formátumot dolgoz ki, hogy támogassa a panaszos esetek naprakész adatbázisának létrehozását és fenntartását, és rendszeresen elemzi ezeket a panaszos eseteket;
- c) Segíti – különösen az új részes országok NKP-i számára – az egymástól való tanulást (peer learning) szolgáló tevékenységeket, ideértve az önkéntes szakértői értékelést (voluntary peer evaluation), valamint a kapacitásfejlesztést, képzést az Irányelvek alkalmazási eljárásairól, mint a népszerűsítés továbbá a békéltetés és közvetítés előmozdítása;
- d) Segíti az NKP-k közötti együttműködést, ha szükséges; és
- e) Népszerűsíti az Irányelveket a megfelelő nemzetközi fórumokon és üléseken, továbbá támogatja az NKP-k és a Bizottság erőfeszítéseit az Irányelvekkel kapcsolatos ismeretek nem részes országokban történő terjesztésében.”

Magyarázat az OECD Multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelveinek alkalmazási eljárásaihoz

1. A Tanácsi határozat a részes országok kötelezettségvállalását tükrözi az Irányelvek szövegében foglalt ajánlások alkalmazásának elősegítésére. Az NKP-k és a Beruházási Bizottság számára szóló Eljárási iránymutatás a Tanácsi határozat mellékletében található.
2. A Tanácsi határozat felsorolja a részes országok kulcsfontosságú feladatait az NKP-k vonatkozásában az Irányelvekhez kapcsolódóan, amely az alábbiak szerint foglalható össze:
 - NKP-k létrehozása (amely figyelembe veszi a Határozathoz csatolt Eljárási iránymutatást) és az érdekelt felek tájékoztatása az Irányelvekhez kapcsolódó lehetőségekről;
 - A szükséges emberi és pénzügyi erőforrások rendelkezésre bocsátása;
 - A különböző országok NKP-i között szükség esetén az együttműködés lehetővé tétele;
 - Az NKP-k rendszeres találkozóinak és a Bizottság számára történő beszámolásnak lehetővé tétele.
3. A Tanácsi határozat a Bizottság Irányelvekhez kapcsolódó feladatait is rögzíti az alábbiak szerint:
 - Eszmecserék szervezése az Irányelvekkel kapcsolatos kérdésekről;
 - Pontosítások szükség szerinti megjelentetése;
 - Eszmecserék folytatása az NKP-k tevékenységéről;
 - Beszámoló az OECD Tanácsnak az Irányelvekről.
4. A Beruházási Bizottság az az OECD testület, amely az Irányelvek működésének felügyeletéért felelős. Ez a felelősség nemcsak az Irányelvekre vonatkozik, hanem a Nyilatkozat minden elemére (mint a „Nemzeti elbánás”, a „Nemzetközi befektetések ösztönzői és akadályai”, továbbá az „Ellentmondó követelmények” című dokumentumok). A Bizottság annak biztosítására törekszik, hogy a Nyilatkozat minden egyes elemét tiszteletben tartsák és értsék, és hogy ezek az elemek egymást kiegészítsék, és egymással összhangban álljanak.
5. A Határozat – az Irányelvekben foglalt kérdések kapcsán – rendelkezik a nem részes országokkal való kapcsolat kezdeményezéséről és a velük való együttműködésről, kifejezve ezáltal a felelős üzleti magatartás egyre nagyobb jelentőségét az OECD-n kívüli országok vonatkozásában. Ez a rendelkezés lehetőséget teremt a Bizottság számára, hogy külön találkozókat szervezzen az érdeklődő nem részes országokkal az Irányelvekben foglalt normáknak és alapelveknek valamint azok alkalmazási eljárásainak szélesebb körű megismertetésére. A Bizottság – az ide vonatkozó OECD eljárásrendet betartva – be is vonhatja őket bizonyos, a felelős üzleti magatartással kapcsolatos tevékenységekbe vagy projektekbe, ideértve a Bizottság üléseire vagy vállalati felelősségvállalási kerekasztalokra való meghívást is.
6. A proaktív program elősegítése érdekében, a Bizottság együttműködik az NKP-kkal, továbbá keresi az együttműködés lehetőségét a tanácsadó testületekkel, az OECD Watch-csal és egyéb nemzetközi partnerekkel. Az NKP-k részére további iránymutatás ezzel kapcsolatban a 18-as pontban található.

I. Magyarázat az NKP-knak szóló Eljárási iránymutatáshoz

7. A Nemzeti Kapcsolattartó Pontok fontos szerepet játszanak az Irányelvek ismertségének és hatékonyságának növelésében. Noha a vállalatok feladata az Irányelvek betartása a mindennapi működésük során, a kormányok hozzá tudnak járulni az alkalmazási eljárások hatékonyságának növeléséhez. Ezért a kormányok megállapodtak, hogy jobb iránymutatás szükséges az NKP-k működését és tevékenységeit illetően, például rendszeres ülések és a Bizottság felügyelete révén.
8. A Határozat Eljárási iránymutatásában szereplő számos funkció nem újdonság, hanem az évek során felhalmozódott tapasztalatot és a kidolgozott ajánlásokat tükrözi. Egyértelmű megfogalmazásuk átláthatóbbá tette az Irányelvek alkalmazási mechanizmusainak elvárt működését. Az NKP-knak szóló Eljárási iránymutatás négy részre oszlik: intézményi keretek, tájékoztatás és népszerűsítés, panaszos esetekben történő alkalmazás, és beszámoló készítés.
9. Ezt a négy részt megelőzi egy bevezető bekezdés, amelyik meghatározza az NKP-k alapvető célját, a „funkcionális egyenértékűség” elgondolásának megvalósításához szükséges alapvető kritériumokkal együtt. Tekintettel arra, hogy a kormányoknak van mozgásterük az NKP-k szervezését illetően, az elvárás az, hogy az NKP-k látható, elérhető, átlátható és elszámoltatható módon működjenek. Ezek a kritériumok vezetik az NKP-kat tevékenységük végzésekor, és segítik a Bizottságot is az NKP-k működésének megvitatása során.

A funkcionális egyenértékűség alapvető kritériumai az NKP-k tevékenységében

Láthatóság: A Határozattal összhangban, a részes országok kormányai vállalják, hogy kijelölnék NKP-kat, és tájékoztatják az üzleti szférát, a munkavállalói szervezeteket és más érdekelt feleket, ideértve a nem kormányzati szervezeteket az NKP-khoz kapcsolódó lehetőségek elérhetőségéről az Irányelvek alkalmazása során. A kormányok felé elvárás, hogy az NKP-ikről tájékoztatást adjanak, és vegyenek aktívan részt az Irányelvek népszerűsítésében, ami lehet például ezen eszközről szemináriumok és ülések szervezése. Ezeket a rendezvényeket az üzleti, munkavállalói, nem kormányzati vagy más érdekelt felekkel együttműködve is lehet szervezni, de nem feltétlenül az összes csoporttal minden alkalommal.

Elérhetőség: Az NKP-k könnyű elérhetősége fontos a hatékony működésük érdekében. Ez magában foglalja az elérhetőség megkönnyítését az üzleti élet, a munkavállalói és a nem kormányzati szervezetek, valamint a nyilvánosság egyéb körei számára. Az elektronikus kommunikáció eszközei ugyancsak elősegíthetik ezt. Az NKP-k hatékonyan és időben eleget tesznek minden megalapozott információ-kérésnek, és eljárnak az érintett felek által felvetett egyedi kérdésekben.

Átláthatóság: Az átláthatóság nagyon fontos követelmény, mivel nagyban hozzájárul az NKP elszámoltathatóságához és a nyilvánosság bizalmának elnyeréséhez. Ezért általános elvként fektették le, hogy az NKP tevékenysége átlátható legyen. Ugyanakkor, amikor az NKP az Irányelvek alkalmazása során felajánlja „jószoigalatait” egy panaszos eljárás keretében, a hatékonyság érdekében megfelelő lépéseket tesz az eljárás bizalmasságának biztosítására. Az eljárás eredménye viszont megfelel az átláthatósági követelményeknek, kivéve, ha a bizalmas információk megőrzése szolgálja inkább az Irányelvek hatékony alkalmazását.

Elszámoltathatóság: Az NKP-k egyre aktívabb szerepe az Irányelvek ismertségének növelésében, valamint az a lehetőség is, hogy segíteni tudnak a vállalatok és azok tevékenységi területének közönsége közötti kényes kérdések rendezésében, ráirányítja az NKP-k tevékenységére a nyilvánosság figyelmét. Nemzeti szinten a parlamentek is szerephez juthatnak. Az NKP-k éves beszámolóit és a rendszeres NKP ülések lehetőséget kínálnak az NKP-kal kapcsolatos tapasztalatok megosztására és a „legjobb gyakorlatok” ösztönzésére. A Bizottság eszmecseréket is szervez tapasztalatcsere céljából és az NKP-k működési hatékonyságának felmérésére.

Intézményi keretek

10. Elvárás, hogy az NKP vezetése keltsen bizalmat a társadalmi partnerekben és egyéb érdekelt felekben, továbbá segítse elő az Irányelvek széleskörű ismertségét.
11. A kormányok az NKP-k feladatellátásának támogatására létrehozhatnak több érdekelt felet tömörítő tanácsadói vagy felügyeleti szervet is függetlenül az általuk választott NKP szerkezetétől.
12. Az NKP-knak – összetételüktől függetlenül – feladata kapcsolatrendszer kiépítése és fenntartása az üzleti szféra, a munkavállalói szervezetek, más nem kormányzati szervezetek, valamint egyéb érdekelt felek képviselőivel.

Tájékoztatás és népszerűsítés

13. Az NKP tájékoztatással és népszerűsítéssel kapcsolatos feladatai alapvető fontosságúak az Irányelvek ismertségének növelésében.

14. Az NKP-k növelik az Irányelvek ismertségét és azt online, illetve más megfelelő eszközökkel (például nemzeti nyelveken) elérhetővé teszik. Az angol és francia verziók rendelkezésre állnak az OECD-nél, és az Irányelvek weboldalára mutató internetes linkek használata erősen javasolt. Az NKP-k adott esetben információt nyújtanak az Irányelvekről a leendő – az országban befektetni szándékozó külföldi vagy a külföldön befektetni szándékozó hazai – befektetőknek is.
15. Az NKP-k tájékoztatást adnak az eljárásokról, amelyeket a feleknek követniük kell a panaszos eset benyújtásakor vagy lefolytatásakor. Ebbe bele tartoznak a panaszos eset kezdeményezéséhez szükséges információkról szóló tanácsok, a panaszos esetben érintett felekkel szembeni követelmények (ilyen például a titoktartás) valamint az NKP által követett eljárások és irányadó időkeretek.
16. Az Irányelvekre történő figyelemfelhívás érdekében az NKP-k sokféle szervezettel és egyénnel együttműködnek, ideértve adott esetben az üzleti szférát, a munkavállalói szervezeteket, a nem kormányzati szervezeteket és más érdekelt feleket. Ezeknek a szervezeteknek jelentős szerepük van az Irányelvek népszerűsítésében, és erre az intézményi hálózatuk lehetőséget kínál, amellyel, ha élnek, nagyban felerősíti az NKP-k ilyen irányú erőfeszítéseit.
17. Az NKP-któl elvárt másik alaptévkénység a megalapozottan benyújtott kérdések megválaszolása. Ebben a tekintetben három csoport emelhető ki: i) más NKP-k (a Határozat tartalmaz egy erre vonatkozó bekezdést); ii) az üzleti szféra, a munkavállalói szervezetek, egyéb nem kormányzati szervezetek és a nyilvánosság; és iii) a nem részes országok kormányai.

Proaktív program

18. A Beruházási Bizottság proaktív programjával összhangban, az NKP-k rendszeres kapcsolatot tartanak – ide értve a találkozót is – a szociális partnerekkel és egyéb érdekelt felekkel annak érdekében, hogy:
 - a) áttekintsék a felelős üzleti magatartással kapcsolatos új fejleményeket és kialakulóban lévő gyakorlatokat;
 - b) támogassák a vállalatok lehetséges pozitív hozzájárulását a gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődéshez;
 - c) adott esetben részt vegyenek olyan közös kezdeményezésekben, amelyek során azonosítják és kezelik bizonyos termékekkel, régiókkal, szektorokkal vagy iparágakkal kapcsolatos káros hatások kockázatait.

Egymástól való tanulás (peer learning)

19. Túl azon, hogy hozzájárulnak az Irányelvek hatékonyságának növelését célzó bizottsági munkához, az NKP-k részt vesznek közös egymástól való tanulási tevékenységekben is. Különösen ajánlott a horizontális és tematikus szakértői felülvizsgálatokban (peer review) és az önkéntes NKP szakértői értékelésekben (peer evaluation) való részvétel. Az ilyen egymástól való tanulás megvalósítható az OECD ülések vagy az NKP-k közötti közvetlen együttműködés révén.

Alkalmazás panaszos esetekben

20. Amennyiben panaszos esetknél az Irányelvek alkalmazásával kapcsolatban kérdések merülnek fel, az NKP-tól elvárt, hogy segítsen ezek megoldásában. Az Eljárási iránymutatás ezen része a panaszos esetek kezeléséhez nyújt iránymutatást az NKP-knak.
21. A panaszos eljárás hatékonysága az eljárásokban érintett valamennyi fél jóhiszemű magatartásán múlik. A jóhiszemű magatartás ebben az értelemben azt jelenti, hogy a felek időben válaszolnak, a titoktartási kötelezettséget – ahol az szükséges – tiszteletben tartják, tartózkodnak az eljárás hamis színben történő feltüntetésétől, valamint az eljárásban részt vevő felek fenyegetésétől vagy velük szembeni szankciók bevezetésétől, továbbá ténylegesen azzal a céllal vesznek részt a folyamatban, hogy a felmerült problémákra az Irányelvekkel összhangban lévő megoldást találjanak.

A panaszos esetekre vonatkozó vezérelvek

22. A funkcionális egyenértékűség alapvető kritériumaival összhangban, az NKP-k a panaszos eseteket az alábbi módon kezelik:

Pártatlanság: Az NKP-k pártatlanságot biztosítanak a panaszos esetek megoldása során.

Kiszámíthatóság: Az NKP-k biztosítják a kiszámíthatóságot azáltal, hogy egyértelmű és a nyilvánosság számára elérhető tájékoztatást nyújtanak a panaszos esetek megoldásában betöltött szerepükről, ideértve a jószolgálati tevékenység nyújtását, a panaszos eljárás szakaszait az irányadó időkeretekkel együtt és azt a lehetséges szerepet, amit a felek között elért egyezségekre végrehajtásának nyomán követésében betölthetnek.

Méltányosság: A NKP-k biztosítják, hogy a felek tisztességes és méltányos módon vehessenek részt az eljárásban, például úgy, hogy az eljárást érintő információforrásokhoz ésszerű feltételek mellett nyújtanak hozzáférést.

Összeegyeztethetően az Irányelvekkel: Az NKP-k az Irányelvek alapelveivel és normáival összhangban működnek.

Az NKP-k közötti egyeztetés panaszos esetekben

23. Általában azon ország NKP-ja foglalkozik a problémával, ahol az felmerül. A részes országok esetében ezeket a problémákat először nemzeti szinten vitatják meg, és szükség szerint folytatják kétoldalú keretek között. A fogadó ország NKP-ja egyeztet az anyaország NKP-jával azon erőfeszítései során, hogy a feleket az ügy megoldásában támogassa. Az anyaország NKP-ja mindent megtesz, hogy kellő időben, megfelelő támogatást nyújtson, amennyiben ezt a fogadó ország NKP-ja kéri tőle.
24. Amennyiben probléma merül fel egy vállalat olyan tevékenységével kapcsolatban, amelyet több részes országban folytat, vagy különböző részes országokban letelepedett konzorciumi, egyes vállalati, vagy más hasonló formában szerveződött vállalatcsoport tevékenységével kapcsolatban, az érintett NKP-k konzultálnak, hogy megegyezzenek, melyik NKP lesz a vezető a felek segítségével. Az NKP-k kérhetnek segítséget a Beruházási Bizottság elnökétől egy ilyen egyezés elérése céljából. A vezető NKP egyeztet a többi érintett NKP-val, akik – a vezető NKP kérése esetén – megfelelő segítséget nyújtanak. Amennyiben a felek nem tudnak egyezésre jutni, a vezető NKP a többi érintett NKP-val egyeztetve hozza meg a végső döntést.

Előzetes értékelés

25. Amikor az NKP az előzetes értékelés során felméri, hogy a felmerült probléma érdemes-e további vizsgálatra, megállapítja, hogy a probléma jóhiszemű-e és releváns-e az Irányelvek alkalmazása szempontjából. E tekintetben az NKP az alábbiakat veszi figyelembe:
 - az érintett fél kiléte és az ügyben való érintettsége;
 - a probléma megalapozott-e és érdemi-e;
 - látszik-e kapcsolat a vállalat tevékenységei és a panaszos esetben felmerült probléma között;
 - az alkalmazható jogszabályok és eljárások relevanciája, ideértve a bírósági ítéleteket is;
 - hogyan kezelték vagy kezelnek hasonló eseteket más hazai vagy nemzetközi eljárásokban;
 - hozzájárulna-e az Irányelvek céljaihoz és hatékonyságához a panaszos eset vizsgálata.
26. Amikor az NKP hasonló, párhuzamosan futó belföldi vagy nemzetközi eljárásoknak a panaszos esetre vonatkozó jelentőségét értékeli, nem dönt csupán azért úgy, hogy a probléma nem érdemel további vizsgálatot, mert párhuzamos eljárás is folyt, folyik vagy hozzáférhető az érdekelt felek számára. Az NKP azt mérlegeli, hogy a jószolgálati segítségének felajánlása pozitívan járulhat-e hozzá a felmerült probléma megoldásához, és nem okoz-e egyik érdekelt félnek sem jelentős sérelmet a másik eljárásban, illetve nem eredményez-e bírósági eljárást sértő helyzetet. A mérlegelés során az NKP figyelembe veheti más NKP-k gyakorlatát, és szükség esetén konzultálhat azokkal az intézményekkel, ahol a párhuzamos eljárást folytatják vagy folytathatják. A felek is segítséget nyújtanak az NKP-knak a mérlegelési folyamathoz úgy, hogy biztosítják a párhuzamos eljárással kapcsolatos érdemleges információkat.
27. Az előzetes értékelést követően az NKP választ ad az érintett feleknek. Amennyiben az NKP úgy dönt, hogy probléma nem érdemes további vizsgálatra, értesíti a feleket döntésének okairól.

Segítségnyújtás a felek részére

28. Amennyiben a felmerült problémák további vizsgálatra érdemesek, az NKP további megbeszéléseket folytat az érintett felekkel, és felajánlja a „jószolgálati” azzal a céllal, hogy informális módon hozzájáruljon a probléma megoldásához. Adott esetben az NKP-k a C-2a)–C-2d) pontokban leírtak alapján járnak el. Ide tartozhat az illetékes hatóságok, illetve az üzleti szféra, a munkavállalói szervezetek, a nem kormányzati szervezetek képviselői és a szakértők véleményének kikérése is. Segíthet a probléma megoldásában a más országok NKP-ival való egyeztetés, illetve az Irányelvek értelmezésével kapcsolatban kért iránymutatás.
29. A jószolgálati tevékenysége keretében, az NKP – amennyiben indokolt az adott probléma esetében – felajánl vagy elérhetővé tesz megegyezésen alapuló és peren kívüli eljárásokat, mint a békéltetés vagy a közvetítés, hogy segítse az adott probléma kezelését. A békéltető és közvetítő eljárások elfogadott gyakorlatával összhangban ezek az eljárások csak akkor alkalmazhatók, ha azzal az érintett felek egyetértenek és vállalják az eljárásban való jóhiszemű részvételt.

30. A jószolgálat felajánlásakor az NKP-k tehetnek az érintett felek kilitét védő lépéseket, amennyiben jó okuk van feltételezni, hogy ennek az információnak a közzététele hátrányos helyzetbe hozhatna egy vagy több felet. Ez lehet olyan körülmény, amikor szükséges egy vagy több fél kilitének az érintett vállalat elöl való elhallgatása.

Az eljárások lezárása

31. Az NKP-k a panaszos esetek eredményét – az Eljárási iránymutatás C-3 és C-4 pontjainak megfelelően – mindig nyilvánosságra hozzák.
32. Amennyiben az NKP az előzetes értékelést követően úgy határoz, hogy a panaszos esetben felmerült probléma nem érdemes további vizsgálatra, az érintett felekkel való egyeztetést követően nyilvánosan elérhető nyilatkozatot bocsát ki, figyelembe véve az üzleti szempontból és egyébként érzékeny információk bizalmasága megőrzésének igényét. Amennyiben az NKP úgy véli, hogy az előzetes értékelés eredményét figyelembe véve méltánytalan lenne a döntéséről szóló nyilatkozatában valamely fél kilitét nyilvánosan felfedni, megfogalmazhatja nyilatkozatát úgy, hogy abban megővja az adott fél kilitét.
33. Az NKP nyilvánosságra hozhatja azt a döntését is, hogy a felmerült probléma érdemes további vizsgálatra, továbbá jószolgálati felajánlását az érintett felek irányába.
34. Ha az érintett felek egyezsre jutnak a felmerült probléma kapcsán, megállapodásukban megfogalmazzák, hogyan és milyen mértékben teszik nyilvánosan elérhetővé megállapodásuk tartalmát. Az NKP – a felekkel egyeztetve – nyilvánosságra hozza az eljárás eredményéről szóló jelentést. A felek megegyezhetnek abban is, hogy az NKP segítségét kéri a megállapodásuk végrehajtásának nyomon követésében, amit az NKP a felekkel egyeztetett feltételek szerint tehet meg.
35. Amennyiben az érintett felek nem jutottak egyezsre a felmerült problémák kapcsán, vagy amennyiben az NKP úgy találja, hogy a panaszos eljárásban részt vevő egy vagy több fél nem hajlandó elkötelezni magát vagy jóhiszeműen részt venni az eljárásban, az NKP nyilatkozatot bocsát ki, és adott esetben ajánlásokat tesz az Irányelvek alkalmazására. Ez az eljárás világossá teszi, hogy az NKP akkor is kibocsát nyilatkozatot, ha külön ajánlásra nincs szükség. A nyilatkozat tartalmazza az érintett felek kilitét, a felmerült kérdéseket, az időpontot, amikor az NKP elé kerültek a problémák, az NKP által tett bármely ajánlást és az NKP által helyénvalónak tartott bármely észrevételt azokról az okokról, amelyek miatt az eljárás nem vezetett egyezsre.
36. Az NKP lehetőséget biztosít a felek számára, hogy a nyilatkozat tervezetét véleményezhessék. Mindazonáltal a nyilatkozat az NKP nyilatkozata, és az NKP belátására van bízva, hogy megváltoztatja-e a nyilatkozat tervezetét a felek észrevételei alapján. Amennyiben az NKP ajánlásokat tesz a felek számára, bizonyos körülmények között célravezető lehet, ha az NKP nyomon követi a felek válaszlépéseit ezekre az ajánlásokra. Amennyiben az NKP helyénvalónak tartja az ajánlái nyomon követését, úgy ennek az időkeretét is rögzíti a nyilatkozatában.
37. Az NKP-k által az eljárások eredményeiről nyilvánosságra hozott nyilatkozatok és jelentések fontosak lehetnek a kormányprogramok és szakpolitikák alakítása során. A szakpolitikák koherenciájának erősítése érdekében, az NKP-kat arra ösztönzik, hogy nyilatkozataikról és jelentéseikről tájékoztassák az érintett kormányzati intézményeket, ha azok az NKP tudomása szerint az adott intézmények szakpolitikai és programjai szempontjából fontosak lehetnek. Ez a rendelkezés nem változtat az Irányelvek önkéntes jellegén.

Átláthatóság és titoktartás

38. Az átláthatóság az NKP-k működésében a nyilvánossággal való kapcsolattartás általános elveként ismert (lásd a 9. pontot az „Alapvető kritériumokról” szóló részben). Mindazonáltal, az Eljárási iránymutatás C-4-es pontja elismeri, hogy bizonyos körülmények között fontos a titoktartás. Az NKP megfelelő lépéseket tesz az üzleti szempontból érzékeny információk védelme érdekében. Ugyanígy, egyéb információk, mint például az eljárásban érintett egyének kilité is bizalmasan kezelendő az Irányelvek hatékony alkalmazása érdekében. Egyértelmű, hogy az eljárások a felek által elővezetett tényeken és érveléseken alapulnak. Ugyanakkor fontos megfelelő egyensúlyt teremteni az átláthatóság és a titoktartás között, hogy az Irányelvek eljárásai iránti bizalom kialakuljon, és segítse azok hatékony alkalmazását. Következésképpen, amíg a C-4-es pont nagy vonalakban felvázolja, hogy az alkalmazással kapcsolatos eljárások általában bizalmasak, addig az eljárások eredményei általában átláthatók.

A nem részes országokban felmerülő problémák

39. Amint az a „Koncepció és alapelvek” című fejezet 2. pontjában szerepel, a vállalatokat mindenhol arra ösztönzik, hogy kövessék az Irányelveket akárhol is tevékenykednek, figyelembe véve minden egyes fogadó ország sajátos körülményeit.
- Abban az esetben, ha nem részes országban merülnek fel az Irányelvekkel kapcsolatos problémák, az anyaországi NKP-k lépéseket tesznek a felvetett kérdések megértése céljából. Bár nem mindig megoldható, hogy az NKP az összes vonatkozó információhoz hozzáférjen vagy összehozza az összes érintett felet, azért a helyzete lehetővé teheti, hogy információkat kérjen és egyéb tényfeltáró tevékenységeket folytasson. Ilyen lépés lehet például az anyaországbéli vállalat vezetésével, illetve szükség esetén, a nem részes ország nagykövetségeivel és kormánytisztviselőivel való kapcsolatfelvétel.
 - A fogadó országok jogszabályaival, előírásaival, szabályaival vagy szakpolitikáival fennálló ütközések az Irányelvek hatékony alkalmazását panaszos eseteknél nehezebbé tehetik, mint a részes országokban. Ahogy az az „Általános elvek” fejezet magyarázatában említésre kerül, míg az Irányelvek számos esetben túlmutatnak a jogszabályokon, nem szabad és nem is cél egy vállalatot olyan helyzetbe hozni, ahol egymásnak ellentmondó követelményeknek kellene megfelelnie.
 - Az érintett felek tájékoztatást kapnak az Irányelvek nem részes országokban történő alkalmazásában rejlő korlátokról.
 - A nem részes országokban felvetődő, Irányelvekkel kapcsolatos kérdéseket az NKP találkozókon is meg lehet vitatni annak érdekében, hogy a nem részes országokban felmerülő kérdések kezelésében szakértelem alakuljon ki.

Irányadó időkeretek

40. A panaszos eljárás három szakaszból áll:
1. *Előzetes értékelés és döntés a feleknek felajánlandó jószolgálati segítségéről:* Az NKP-k törekednek az előzetes értékelés három hónapon belül történő befejezésére, bár további időre is szükség lehet a megalapozott döntéshez szükséges információk összegyűjtéséhez.
 2. *Segítségnyújtás a felek részére a felmerült problémák megoldása érdekében tett erőfeszítéseikhez:* Amennyiben egy NKP a jószolgálati felajánlásáról dönt, törekszik megkönnyíteni a problémák időben történő megoldását. Elismerve, hogy a jószolgálat – például a közvetítés és a békéltetés – révén történő előrehaladás, végül is az érintett feleken múlik, az NKP – a felekkel való egyeztetést követően – egyszerű időkeretet állít fel a felek közötti megbeszélésekre a felmerült problémák megoldása érdekében. Amennyiben nem sikerül egyezsre jutni az adott időkereten belül, az NKP egyeztet a felekkel a nekik nyújtott segítség folytatásának hasznosságáról. Amennyiben az NKP arra a következtetésre jut, hogy az eljárás folytatása várhatóan eredménytelen lesz, az eljárást lezárja, és elkészíti a nyilatkozatát.
 3. *Az eljárások lezárása:* Az NKP a nyilatkozatát vagy a jelentését az eljárás lezárását követő három hónapon belül kibocsátja.
41. Általános elvként az NKP-k törekednek az eljárás lezárására a panaszos eset benyújtásától számított 12 hónapon belül. Tény azonban, hogy szükség lehet ezen időkeret meghosszabbítására, amennyiben a körülmények ezt követelik, például, ha a problémák nem részes országban merülnek fel.

Beszámoló a Beruházási Bizottságnak

42. Az NKP-k fontos feladata a beszámoló készítés, ami segíti a tudásbázis és az alapvető kompetenciák felépítését, elősegítve az Irányelvek hatékonyságának növelését. Ennek fényében az NKP-k beszámolnak a Beruházási Bizottságnak abból a célból, hogy az OECD Irányelvekről szóló éves beszámolóba bekerüljön információ a felek által kezdeményezett összes panaszos esetről, ideértve azokat, amelyek az előzetes értékelés fázisában vannak, azokat, amelyekre kiterjedt a jószolgálati felajánlás, és a megbeszélések folyamatban vannak, valamint azokat, amelyekre az NKP az előzetes értékelést követően nem terjesztette ki jószolgálati ajánlatát. A panaszos eseteket érintő tevékenységekről szóló beszámolóban az NKP-k megfelelnek a C-4-es pontban meghatározott átláthatósági és titoktartási szempontoknak.

II. Magyarázat az Eljárási iránymutatáshoz a Beruházási Bizottság részére

43. A Tanácsi határozathoz kapcsolódó Eljárási iránymutatás a Bizottság részére feladatainak teljesítéséhez további iránymutatással szolgál, beleértve az alábbiakat:
- feladatainak hatékony és időben történő teljesítése;
 - az NKP-któl érkező segítségkérések mérlegelése;

- eszmecserék szervezése az NKP-k tevékenységéről;
 - a nemzetközi partnerektől és szakértőktől való tanácskérés lehetőségének biztosítása.
44. Az Irányelvek nem kötelező jellege kizárja, hogy a Bizottság jogi vagy kvázi-jogi testületként működjön. Az NKP-k megállapításai és nyilatkozatai (kivéve az Irányelvek értelmezéseit) sem vitathatók a Bizottsághoz fordulva. A rendelkezést, amely szerint a Bizottság nem vonhat le következtetéseket az egyes vállalatok viselkedésével kapcsolatban, maga a Határozat tartja fenn.
45. A Bizottság megvizsgálja az NKP-któl érkező segítségnyújtási kéréseket, ideértve az Irányelvek adott körülmények közötti értelmezése közben felmerülő kétségeket. Jelen pont a Tanácsi határozathoz kapcsolódó Eljárási iránymutatás NKP-kra vonatkozó C-2c) pontját tükrözi, amelyben az NKP-kat arra kéri, hogy forduljanak útmutatásért a Bizottsághoz, ha az adott körülmények között kétségük merül fel az Irányelvek értelmezésével kapcsolatban.
46. A Bizottság az NKP tevékenységek megvitatása során – amennyiben szükséges – tehet ajánlásokat azok működésének javítására, ideértve az Irányelvek hatékony alkalmazását is.
47. A Bizottság mérlegeli azt a részes ország, tanácsadó testület vagy az OECD Watch által benyújtott, megalapozott beadványt is, amely szerint egy NKP nem teljesítette az Irányelvek alkalmazása során a panaszos esetekkel kapcsolatos eljárási feladatait. Ez kiegészíti az Eljárási iránymutatás azon részének rendelkezéseit, amely az NKP-k tevékenységeiről szóló beszámolóra vonatkozik.
48. Az Irányelvek jelentésének pontosítása multilaterális szinten a Bizottság kulcsfontosságú feladata marad annak biztosítása érdekében, hogy az Irányelveket ne értelmezzék különbözőképpen az egyes országokban. A Bizottság mérlegeli azokat a részes ország, tanácsadó testület vagy az OECD Watch által benyújtott megalapozott beadványokat is, amelyek az NKP-k Irányelvekre vonatkozó értelmezésének a Bizottság értelmezésével való összhangjára vonatkoznak.
49. Annak érdekében, hogy kapcsolatot kezdeményezzen nem részes országokkal az Irányelvekben foglalt kérdésekről, a Bizottság meghívhat érdeklődő nem részes országokat az üléseire, az éves vállalati felelősségvállalási kerekasztal beszélgetéseire, valamint a felelős üzleti magatartásról szóló konkrét projektekhez kapcsolódó ülésekre.
50. Végezetül, a Bizottság felkérhet szakértőket, hogy foglalkozzanak tágabb témákkal (például a gyermekmunka vagy az emberi jogok) vagy egyedi kérdésekkel és azokról számoljanak be, vagy javítsák az eljárások hatékonyságát. E célból a Bizottság felkérhet belső OECD szakértőket, nemzetközi szervezeteket, a tanácsadó testületeket, nem kormányzati szervezeteket, a tudományos élet képviselőit és másokat. Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy ezzel nem jön létre olyan fórum, amely egyedi esetek megoldására szolgál.”

II. FEJEZET

A MAGYAR NEMZETI KAPCSOLATTARTÓ PONT

1. Feladatok

3. § (1) A Kormány a Határozat alapján létrehozza a Határozatban foglalt OECD Multinacionális vállalatokra vonatkozó irányelvek (a továbbiakban: Irányelvek) Magyar Nemzeti Kapcsolattartó Pontját (a továbbiakban: MNKP).

(2) Az MNKP

- a) elősegíti az Irányelvek széles körben történő megismertetését,
- b) válaszol az Irányelvekkel kapcsolatos kérdésekre,
- c) részt vesz az OECD Felelős Üzleti Magatartás Munkacsoport ülésein és munkájában,
- d) évente jelentést készít a Kormány számára az MNKP és az OECD Felelős Üzleti Magatartás Munkacsoport munkájáról,
- e) közreműködik a felelős üzleti magatartás ösztönzését szolgáló kormányzati munkában,
- f) eljár a panasszal indult eljárásokban.

2. Az MNKP működése

4. § (1) Az MNKP hatásköre a Magyarországon székhellyel, telephellyel vagy fiókteleppel rendelkező, több ország területére kiterjedő tevékenységet folytató gazdasági szervezetekre (a továbbiakban: multinacionális vállalat) terjed ki. Az MNKP a gazdaságpolitikáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) által vezetett minisztériumban (a továbbiakban: minisztérium) működik.

(2) Az MNKP eljárása a felek önkéntes alávetésén alapul, az MNKP által az eljárás végén kiadott nyilatkozat joghatással nem bír.

(3) Az MNKP eljárásának nyelve a magyar és az angol.

(4) Az MNKP-t a miniszter által kijelölt állami vezető vezeti.

(5) Az MNKP tagjai központi államigazgatási szervnél kormányzati szolgálati jogviszonyban álló személyek lehetnek, akik közül legalább egy főnek rendelkeznie kell jogi szakvizsgával.

(6) Az MNKP vezetője az MNKP munkájába külső szakértőket is bevonhat, különös tekintettel a munkaadók, munkavállalók és nem-kormányzati szervezetek képviselőire.

(7) A minisztérium saját éves költségvetéséből biztosítja az MNKP működéséhez szükséges pénzügyi források rendelkezésre állását, különös tekintettel a panaszos esetek jószoigálati megoldásához esetlegesen szükséges költségekre.

(8) Az MNKP – a Határozat alapján és a miniszter jóváhagyásával – ügyrendjét maga állapítja meg.

3. Panasz

5. § (1) Az MNKP eljárása a panasz benyújtásával indul. A panasz benyújtására természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet jogosult, aki vagy amely be tudja mutatni a felvetett panasszal kapcsolatos jogos érdekét, és rendelkezik a felvetett panaszra vonatkozó megfelelő információkkal.

(2) A panaszt az MNKP-nál multinacionális vállalat magyarországi tevékenységével vagy magyar multinacionális vállalat külföldi tevékenységével kapcsolatban lehet kezdeményezni az Irányelvek egy vagy több pontjának feltételezett megsértése esetén.

(3) A panaszt írásban kell benyújtani.

(4) A panasz kötelező tartalmi elemei:

- a) a benyújtó neve, címe, e-mail címe;
- b) a sérelmezett magatartást kifejtő multinacionális vállalat neve, címe;
- c) a sérelmezett magatartás helye, ideje, leírása, a sérelmezett magatartás megszüntetése érdekében történt előzmények bemutatása;
- d) az Irányelvek azon rendelkezésének megjelölése, amelyre a panaszos a panaszt alapozza;
- e) annak megfogalmazása, hogy a panaszos milyen változást, illetve célt szeretne elérni.

(5) Őt évnél régebben történt esetre vonatkozó panasz benyújtása esetén eljárás csak abban esetben indul, ha az az Irányelvek érvényesülését kiemelten segíti.

4. Az MNKP eljárása

6. § (1) A panasz benyújtását követően az MNKP megvizsgálja, hogy a panasz alkalmas-e további vizsgálatra. Ennek során vizsgálja

- a) a panaszos kilétét és az ügyben való érintettségét;
- b) a probléma súlyát és megalapozottságát;
- c) a panasz jóhiszeműségét;
- d) a multinacionális vállalat tevékenysége és a felmerült probléma közötti kapcsolatot;
- e) az alkalmazható jogszabályok és eljárások relevanciáját, beleértve az esetleges bírósági döntéseket is;
- f) a hasonló esetek kezelését más hazai és nemzetközi eljárásokban;
- g) azt, hogy a panaszos eset kezelése mennyiben járulhat hozzá az Irányelvek céljaihoz és hatékonyságához.

(2) Ha az MNKP a benyújtott panasz vizsgálatát vállalja, megegyezés létrehozása céljából jószoigálati tevékenységet ajánl fel, és az eljárás megindulásáról tájékoztatást tesz közzé. A jószoigálati tevékenységhez szükség szerint külső szakértői segítséget vesz igénybe. A tájékoztatás az MNKP honlapján és az OECD

panaszos eseteket összefoglaló internetes oldalán történik.

7. § Az MNKP az eljárás lezárásakor a létrejött egyezségről jelentést, vagy megegyezés hiányában vizsgálatának eredményeiről, megoldásra irányuló javaslatairól nyilatkozatot tesz közzé honlapján és az OECD panaszos eseteket összefoglaló internetes oldalán.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

8. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.